

14. 12. 2025–21. 12. 2025 * LV * 2333

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

3. ADVENTNA NEDELJA

Duh našega časa je razdvojen v mnogih pogledih, tudi v tem, da nekateri žive v veseli brezskrbnosti, drugi v strahu in negotovosti, mnogi pa v pravi brezbriznosti. Pa ima vsako življenje vedno smisel in cilj in pot vsakega človeka k njemu je taka, da mora tudi sam hoditi, pa navadno to svojo pot šele iskati. Kdor se zadovolji s seboj, je obstal, ne bo prišel nikamor. Janez je bil zrel človek in je zelo jasno videl, česa se je treba v življenju bati in česa rešiti, ker je človeku v pogubo, čeprav je prijetno; pa tudi, česa se človek mirno lahko že vnaprej veseli. Izaija mu je bil v tem dober učitelj, in gotovo tudi oče Zaharija. O tem spoznanju je govoril ljudem. Prav grozil je z uničenjem takim, ki se v zagledanosti v svoj prav niso hoteli spremeniti, in upal, da se morda vendarle streznijo. Tiste pa, ki so ga resno poslušali, je spodbujal k pogumu, vztrajnosti in zaupanju. Tudi k veselju – zaradi blagoslova, ki ga prej ali slej prinese hoja za Kristusom. To zagotovo ob svojem času odkrije vsakdo, ki se trudi za pravičen odnos do Boga, do

ljudi in do stvari. Jezus je zelo jasno govoril: »Če hočeš priti v življenje, spolnjud zapovedi.« Zdaj vkljen v zaporu razmišlja in presoja sebe in svoje delo. In je vesel, čeprav ne razume vseh znamenj Božje mehke dobrote, ki jo gleda v Jezusu. Je pa miren v sebi. Nikoli ni uveljavljal sebe, vedno le voljo Boga: »On mora rasti.« V veselju, ki je zasidrano v Bogu, je velika moč in velik mir. Ko so ga hvalili, je odkrito povedal, da je on kakor nič, le glas; vedel je, da je vse prejel, da je z vsemi svojimi sposobnostmi le hvaležen služabnik. Njegovo je bilo, da ni darov duha obdržal zase, ampak jih razdal in s tem množil. Ob tem je tudi sam dozorrel. Vedel je, da je človeška sodba – tudi o sebi – vedno nepopolna, saj vidi le zunanja znamenja resnice. Resnica o vsakem človeku je v njegovem srcu, nekoliko je vidi vsak sam, vso pozna le Bog. In je pametno prositi Boga, naj nam da spoznati, kaj je v nas, tudi če kdaj zaboli. Resnica vendarle ustvarja svobodnost duha in daje zvestobi moč.

Anton Slabe

JUBILEJ 2025 – »JEZUS KRISTUS, NAŠE UPANJE«

III. Jezusova velika noč. 7. Sestop.

»In v Duhu je šel oznaniti tudi duhovom v ječi« – iz katehez papeža Leona XIV.

Kristus je enkrat trpel zaradi grehov, pravični za krivične, da bi vas pripeljal k Bogu; usmrčen po mesu, oživljen pa po Duhu; v katerem je šel oznaniti tudi duhovom v ječi. (1 Pt 3,18-19)

V skrivnosti velike sobote, ko se zdi, da je vse mirno in tiho, se Kristus spusti v kraljestvo predpekla, da bi vsem, ki so bili v temi in smrtni senci, prinesel oznanilo o vstajenju. Ta dogodek predstavlja najgloblje in najbolj radikalno dejanje Božje ljubezni do človeštva, ko nas je hotela poiskati tam, kjer smo se mi sami izgubili; tam, kamor lahko prodre samo moč svetlobe, sposobna premagati oblast teme.

Predpekkel ni toliko kraj kot bivanjsko stanje, v katerem vladajo bolečina, osamljenost, krivda ter ločenost od Boga in drugih. Kristus nas doseže tudi v tem breznu, ko prestopi prag tega kraljestva teme. Vstopi, tako rekoč, v sámo hišo smrti, da bi jo izpraznil in osvobodil njene prebivalce, ko bi vsakega posebej prijel za roko. To je ponižnost Boga, ki se ne ustavi pred našim grehom, ki se ne ustraši spričo skrajne zavrnitve. Apostol Peter pravi, da je Jezus, oživljen po Duhu, ponesel oznanilo zveličanja *»tudi duhovom v ječi«*. Gre za eno najbolj ganljivih podob, v kateri je Božji Sin vstopil v največjo temo, da bi dosegel tudi zadnjega izmed svojih bratov in sester, da bi tudi tja prinesel svojo luč. V tem dejanju sta vsa moč in nežnost velikonočnega oznanila: smrt nikoli nima zadnje besede.

Ta Kristusov sestop v predpekkel pa ni samo stvar preteklosti, ampak se do-

tika življenja vsakega izmed nas. Predpekkel ni samo stanje tistih, ki so umrli, ampak tudi tistih, ki zaradi zla in greha živijo v smrti. Je tudi vsakdanji pekkel osamljenosti, sramu, zapuščenosti, napora življenja. Kristus vstopa v vse te temne stvarnosti, da nam pričuje o Očetovi ljubezni. Ne da bi sodil, ampak da bi osvobodil. Ne da bi krivil, ampak da bi rešil.

Cerkveni očetje so ta trenutek opisali kot srečanje med Kristusom in Adamom, ki je simbol vseh možnih srečanj med Bogom in človekom. Gospod se spusti tja, kamor se je človek skril iz strahu, ga pokliče po imenu, ga prime za roko, ga ponovno dvigne in ga pripelje nazaj na svetlobo. Na vzhodnih ikonah vstajenja je Kristus upodobljen v trenutku, ko razbije vrata predpekla ter z iztegnjenimi rokami prime

Adama in Evo. Ne reši samo sebe, ne oživi sam, ampak s seboj potegne celotno človeštvo. To je prava slava Vstalega: moč ljubezni, solidarnosti Boga, ki se ne želi rešiti brez nas, ampak samo z nami. Boga, ki vstane od mrtvih samo tako, da objame našo bedo in nas ponovno dvigne v novo življenje.

Velika sobota je torej dan, ko nebo obišče zemljo v njeni največji globini. Je čas, ko vsak kotiček človeške zgodovine obsije luč velike noči. In če je Kristus lahko sestopil vse do tja, nič ne more biti izključeno iz njegovega odrešenja. Niti naše noči, niti naše najsta-

rejše krivde, niti naše pretrgane vezi. Ni preteklosti, ki bi bila tako pokvarjena, ni zgodovine, ki bi bila tako na slabem glasu, da se je ne bi moglo dotakniti usmiljenje. Za Boga sestop ni poraz, ampak dopolnitev njegove ljubezni, pot, po kateri nam kaže, da ni kraja, ki bi bil predač, ni srca, ki bi bilo preveč zaprto, ni groba, ki bi bil preveč zapečaten za njegovo ljubezen. To je kraj, od koder Bog lahko začne novo stvarjenje. Velika sobota je tihi objem, s katerim Kristus izroči vse stvarstvo Očetu, da bi ga ponovno umestil v njegov načrt zveličanja.

BESEDE NAŠIH PASTIRJEV

Iz nadškofove pridige na Miklavžovo nedeljo, 7. decembra:

Božja beseda nam danes govori o novem življenju, o novem brstenju, o novih sadovih. Slišali smo eno izmed najbolj slikovitih Izaijevih pripovedi o mesijanskih časih, o sožitju, sobivanju nasprotij, kjer bo volk prebival z jagnjetom, panter ležal s kozličkom, kjer se bosta teliček in levček skupaj redila. To zveni kot nekaj, kar se nam zdi neuresničljivo, zato uresničitev tega postavljamo vedno v nedoločljivo prihodnost, nekam onstran meja časa in prostora.

A Janezove besede: »Spreobrnite se, Božje kraljestvo se je približalo«, in Jezusove o tem, da je Božje kraljestvo med nami, da je v nas, niso več nekje ob koncu časov, onkraj časa in prostora, ampak so tukaj in sedaj, v življenju vsakega izmed nas. Če bodo, kakor je rekel apostol Pavel Rimljanom, v nas misli, kakršne so v Jezus Kristusu, potem bo Kristus in njegovo kraljestvo začelo živeti in se bo uresničevalo v našem življenju.

Kaj je drevo, ki ima sekiro na korenini? Sekira na korenini je za vsakega izmed nas, kajti ni ga med nami, pri katerem ne bi bilo treba posekati določenih korenin, ki ne rastejo iz Boga, ampak poganjajo iz zla in namesto zlahtnega sadu rodijo plevel, trnje, osat. Vsakemu izmed nas Janez nastavlja to sekiro na korenino. V Božji moči, skozi njegovo usmiljenje, presekaš to korenino zla, to korenino greha, da bo tvoje življenje rodilo sad za čas, ki bo nasičeval tebe in tvoje brate in sestre, in sad za večnost. Zato prosimo za to spoznanje, kaj moram jaz izročiti vetru in ognju, kaj moram jaz izročiti sekiri, da bo ostal tisti poganjek na drevesu življenja, o katerem pravi Izaija: Mladika požene iz Jesejevih korenin.

DOGODKI PRED NAMI

- **V nedeljo, 14. 12.**, bo pri sveti maši ob 16.00 gospod nadškof podelil Sveta pisma letošnjim katehumenom iz naše nadškofije.
- **V torek, 16. 12.**, začnemo božično devetdnevno. Lepo vabljeni k večji udeležbi!
- **V ponedeljek, 22. 12.**, bo ob 18.30 gospod nadškof daroval sveto mašo za domovino. Lepo vabljeni!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 14. 12.: 3. adventna nedelja**
- **Ponedeljek, 15. 12.: Antonija, Krizina in druge drinske mučenke**
- **Torek, 16. 12.: sv. Adelajda, kraljica**
- **Sreda, 17. 12.: sv. Janez de Matha, redovni ustanovitelj**
- **Četrtek, 18. 12.: sv. Vunibald, opat**
- **Petek, 19. 12.: sv. Urban V., papež**
- **Sobota, 20. 12.: sv. Dominik, opat**
- **Nedelja, 21. 12.: 4. adventna nedelja**

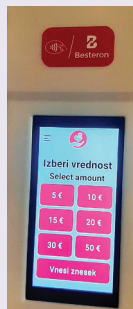
NAMENITEV DOHODNINE

Davčni zavezanci lahko do 1 % dohodnine namenite tudi za financiranje naše stolne župnije.

Čas za oddajo izjav na FURS je do 31. decembra. Boglonaj vsem, ki se boste odločili za tako obliko pomoči naši župniji.

POS TERMINAL ZA DAROVE

Zaradi vedno pogostejšega načina uporabe bančnih kartic smo tudi v stolnici namestili poseben POS terminal preko katerega lahko z bančno kartico nakažete svoje darove za cerkev. Uporaba je zelo preprosta: na zaslonu izberete vsoto (ali pa vnesete želeni znesek) in prislonite kartico.

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH: tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN

8.30 in 18.00: rožni venec

NEDELJA

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

PRVI ČETRTEK

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

PRVI PETEK

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

15 00: ura Božjega usmiljenja

PRVA SOBOTA

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Mobilna aplikacija
Stolnica

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
@stolnica

